

Kaikkialla on savua ja liekkejä. Silmiäni kirveltää ja minun on vaikea hengittää vaikka periaatteessa sillä ei pitäisi olla väliä, olenhan elävä kuollut. Yritän nousta ylös, mutta huonolla menestyksellä. Katon tukipalkit ovat romahtaneet päälleni ja veikkaan useamman paikan murtuneen. "Cain! Cain missä sinä olet!" Kuulen etäisesti Rafaelin äänen ja yritän kiinniittää hänen huomionsa, mutta kurkustani lähtee vain pihinää. Olen vaipumassa epätoivoon, kun saan typerän idean. Puraisen huultani niin kovaa, että vereni alkaa virrata. Rafaelin pitäisi löytää minut kaiken savun keskeltä, koska vereni haju on silti voimakkaampi, kuin mikään pahanhajuinen katku. Olin oikeassa Rafael ilmestyi hetken päästä yläpuolelleni. Hän ei näyttänyt olevan minua paremmassa kunnossa. Hänen käsivartensa näytti roikkuvan velttona hänen sivullaan. Ilmeisesti nivel oli luiskahtanut pois paikaltaan. Sanaakaan sanomatta Rafael alkoi nostella palkkeja päältäni terveellä kädellään ja tunsin hitaasti painon hellittävän päältäni. "Vaikka paranemmekin nopeasti sinun murtumiisi menee ainakin pari tuntia." Rafael mumisee saatuaan viimein jalkani näkyviin. Todentotta vasenjalkani on vääntynyt aivan luonnottomaan asentoon. "Entä sinun kätesi." Sanon vaisusti Rafaelin auttaessa minua pystyyn. Rafael vilkaisee sitä välinpitämättömästi ja kohauttaa olkapäitään, minkä täytyy olla aika kivuliasta sillä hän irvistää tuskaisen näköisenä. "Keskustellaan myöhemmin. Meidän on nyt päästävä pois täältä." Rafael sanoo ja vilkuilee ympärilleen. Hän nostaa maasta laudanpätkän ja ojentaa sen minulle. "Kainalosauvaksi." Rafael mumisee ja tartun lautaan hetkeäkään epäröimättä. Rafael yrittää tukea minua toiselta puolelta meidän yrittäessäme läpi tulimeren. Savu ja kuumuus lyövät ylitsemme. Ihminen olisi joko paistunut elävältä tai tukehtunut hapen puutteeseen. Pian näkökenttäämme ilmestyy ikkuna, jonka kummalakin puolella verhot ovat tulella. "Tuo on ainoa ulospääsymme." Rafael sanoo ja osoittaa ikkunaan. Nyökkään hänelle yhteisymmäryksen merkiksi ja lähdemme hivuttautumaan hitaasti kohti ikkunaa. Äkkiä jokin tippuu kovalla rytinällä taaksemme. Katson silmiäni taakseni ja näen puisentukipilarin, joka tippui siihen missä me olimme aivan hetkeä aikaisemmin. En usko, että edes minä olisin selvinnyt siitä. Pääsemme lopulta ikkunalle ja Rafael työntää minut edellään ulos. Särkyneen ikkunalasin reunat saavat ihoni aivan verille. Päästyäni ulos lysähdän maahan ja Rafael tulee heti perässä. Katson kuinka hän yhdellä sulavalla liikkeellä nykäisee kätensä paikoilleen. "Voi luoja he veivät Elenan." Rafael sanoo ja hänen hetkeäsitten vallitseva tyyneytensä on poissa. Rafael lysähtää maahan ja pitelee päätään. Taustalla liekit kurottelevat ahnailla sormillaan kohti kattoa ja kuumuus hohkaa nammalleni käsinkosketeltavana. Ryömin Rafaelin luokse välittämättä jalkani kivusta. Luu on varmasti murtunut useasta kohtaa. "Rafael me ei voida jäädä tähän tai me palamme elävältä." Sanon ja laitan käteni hänen olkapäälleen. Rafael katsoo minua aivan kuin sätkyn saaneena. "Olet oikeassa meidän pitää pystyä pelastaa Elena." Rafael sanoo uutta tarmoa äänessään. Rafael nostaa minut reppuselkänsä ja kiidättää pois paikalta. "Eikö meidän pitäisi soittaa palokunta tai jotain?" Kysyn liekkien jäädessä taaksemme. Rafael pudistaa yllätyksekseni päätään. "Parempi, että koko paikka palaa tohjoksi." Rafael mutisee. "Mihin me ollaan menossa?" Kysyn asian pätkähtäessä mieleeni. "Kuninkaan luokse." Rafael vastaa ja sisäiset jarruni lyövät pohjaan. "Ei me emme mene sinne." Sanon ääni väröttömänä ja Rafael pysähtyy yllätyksestä. "Luulin, että olisit innokas tapaamana luojaasi." Rafael sanoo tynesti. "Olet erehtynyt, en mene sinne mistään hinnasta." Vastaan ja yllätyksekseni Rafael pudottaa minut selästään. Hän kiepahtaa ympäri ja katsoo minua ylimielisesti. "Sinusta ei ilmeisesti olekaan mitään hyötyä." Hän sanoo ja sylkäisee viereeni. "Minusta tuntuu, että tiemme erkanevat tässä Cain. Löydän Elenan yksinkin ja älä huoli en puhu sinusta rakkaalle Nikolakselle." Rafael sanoo ja häipyy näiden sanojen myötä. Katson järkyttyneenä hänen peräänsä. Rafael ei voi olla tosisaan ja jättää minua keskelle katua. En koskaan kuvitellut

Rafaelin kykenevän tällaiseen vaikka hän oli aina ollut kylmä ja etäinen. Nyt jäljelle on jäänyt hyväksi käytetty olo, joka kaivautuu syvälle sydämmeeni. Olen jäänyt aivan yksin.